

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 25.10.2016
COM(2016) 686 final

2016/0338 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o mechanismech řešení sporů týkajících se dvojího zdanění v Evropské unii

{ SWD(2016) 343 final }

{ SWD(2016) 344 final }

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Za nejvyšší priority své politické agendy považuje současná Komise od samého začátku svého funkčního období tvorbu pracovních míst, růst a investice. Za účelem dosažení těchto zastřešujících priorit Komise mimo jiné prosazuje ambiciózní program reforem, jehož cílem je vybudování integrovanějšího a spravedlivějšího vnitřního trhu, který by se měl stát nezbytným základem budování silnějšího a konkurenceschopnějšího hospodářství v EU.

V oblasti zdanění se tyto cíle odrážejí v potřebě vybudovat v Evropské unii spravedlivější a efektivnější systém daně z příjmů právnických osob.

V zájmu zajištění spravedlivého fungování daňových systémů zařadila Komise mezi své klíčové priority boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a agresivnímu daňovému plánování a prosazuje velmi aktivní reformní agendu. V této souvislosti Komise – v úzké spolupráci s členskými státy a s podporou Evropského parlamentu – vytváří pevnou strukturu, která bude v Evropě sloužit jako obrana proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem a fungovat jako systém umožňující účinně reagovat na vnější činitele ohrožující daňové základny členských států a která otevře přímou cestu ke spravedlivějšímu zdanění ve prospěch všech občanů a podniků v EU. Současně je třeba zajistit, aby daňové systémy byly efektivní a mohly tak sloužit jako opora silnějšího a konkurenceschopnějšího hospodářství. Toho by mělo být dosaženo vytvořením příznivějšího daňového prostředí pro podniky, které umožní snížit náklady na dodržování právních předpisů a omezit administrativní zátěž a zaručí daňovou jistotu. V poslední době si vedoucí představitelé zemí G20 jasně uvědomují zejména důležitost daňové jistoty pro podporu investic a podněcování růstu a v oblasti daní je na ni nyní celosvětově kladen velký důraz.

Boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem a agresivnímu daňovému plánování, ať už v unijním, nebo celosvětovém měřítku, musí proto jít ruku v ruce s vytvářením konkurenceschopného daňového prostředí pro podniky. Jsou to dvě strany téže mince. Spravedlivý daňový systém má zajišťovat nejen to, aby zisky byly skutečně zdaňovány tam, kde vznikají, ale také to, aby nebyly daněny dvakrát.

Dvojití zdanění je jedním z hlavních problémů, s nimiž se podniky vyvíjející přeshraniční činnost v současnosti potýkají. Určité mechanismy umožňující řešení sporů spojených s dvojitým zdaněním již existují. Jedná se o řízení vedoucí ke vzájemné dohodě, které stanoví úmluvy o zamezení dvojího zdanění, jichž jsou členské státy signatáři, jakož i unijní úmluva o arbitráži¹, tj. úmluva o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků. Komise každoročně sleduje řadu případů, jimiž se členské státy zabývají, i jejich výsledky. Na základě této analýzy se ukazuje, že existují případy, kdy není možné využít stávajících mechanismů, stejně jako případy, které nespadají do působnosti unijní úmluvy o arbitráži či úmluv o zamezení dvojího zdanění, uvíznou ve slepé uličce bez toho, aby daňoví poplatníci byli informováni o důvodech takového výsledku, nebo se dokonce vůbec nevyřeší.

¹ Úmluva 90/436/EHS o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků, Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 10.

Přestože stávající mechanismy fungují v mnoha případech dobře, jejich fungování je třeba zlepšit, zejména pokud jde o otevřenost těchto mechanismů vůči daňovým poplatníkům, rozsah působnosti, rychlost řízení a rozhodnost jeho výsledků. Tradiční způsoby řešení sporů navíc už neodpovídají složitosti a rizikům současného globálního daňového prostředí.

Je proto třeba dosáhnout toho, aby se způsob fungování stávajících mechanismů řešení sporů týkajících se dvojího zdanění v EU zdokonalil, s cílem vytvořit koncepci spravedlivého a efektivního daňového systému, který posílí právní jistotu. Jedná se o klíčový příspěvek k vytvoření spravedlivého daňového systému a zároveň s tím i k zajištění toho, aby vnitřní trh EU zůstal atraktivní oblastí pro investice.

Navrhovaná směrnice se zaměřuje na podniky a společnosti, tedy zainteresované subjekty, jichž se situace dvojího zdanění nejvíce dotýká. Opírá se o stávající unijní úmluvu o arbitráži, která již nyní stanoví povinný a právně závazný arbitrážní mechanismus, rozšiřuje nicméně její působnost i na oblasti, jež do ní v současnosti nespádají, a doplňuje cíleně zaměřená ustanovení týkající se vymahatelnosti s cílem řešit hlavní zjištěné nedostatky v oblasti vymáhání a účinnosti tohoto mechanismu.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Komise ve svém sdělení o akčním plánu pro spravedlivý a efektivní systém daně z příjmů právnických osob v EU, které bylo přijato dne 17. června 2015,² určila pět klíčových oblastí činnosti. Jednou z těchto oblastí je vytváření lepšího daňového prostředí pro podniky v EU s cílem podpořit růst a pracovní místa na jednotném trhu. V tomto sdělení se uvádí, že hlavním krokem na cestě k lepšímu daňovému prostředí pro podniky je společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob (angl. zkr. CCCTB), který má být přijat téhož dne jako tento návrh, zároveň však uznává, že do té doby by měly vznikat i další iniciativy zaměřené na zvyšování úrovně daňového prostředí EU ve prospěch podniků.

Účelem tohoto návrhu je doplnit návrh o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob. Jelikož konsolidace je součástí teprve druhé fáze nového přístupu ke společnému konsolidovanému základu daně z příjmů právnických osob, bude i nadále zapotřebí, aby existovaly účinné mechanismy řešení sporů. Společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob je sice také navržen tak, aby poté, co bude přijat ve své úplné podobě, zajišťoval, že zisky budou zdaněny tam, kde vznikají, nicméně budou existovat společnosti, pro které tento společný konsolidovaný základ nebude povinný. Lze proto očekávat, že i poté budou vznikat spory týkající se dvojího zdanění, pro něž budou muset existovat vhodné mechanismy.

Tento návrh navíc vychází ze stávajících ustanovení, která v této oblasti politiky již platí, zejména z unijní úmluvy o arbitráži. Cílem navrhované směrnice je rozšířit oblast působnosti a namísto zavádění nových postupů a mechanismů zlepšit ty, které jsou již zavedené. Tímto způsobem lze zajistit, aby členské státy na jedné straně měly k dispozici podrobnější procesní předpisy, jež jim umožní omezit spory týkající se dvojího zdanění na co nejnížší míru, ale zároveň aby měly i nadále dostatečně pružné možnosti dohodnout se na mechanismu, který si samy zvolí. Pro daňové poplatníky se tím situace zlepší v několika ohledech. Podle navržené směrnice získají daňoví poplatníci právo na to, aby při splnění určitých kritérií mohli vyžadovat zavedení mechanismů řešení sporů, budou lépe informováni o daném postupu a budou mít jistotu, že členské státy musí dospět k závazným výsledkům.

² COM(2015) 302.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Tento návrh patří do okruhu iniciativ Komise, které se zaměřují na spravedlivější a efektivnější zdanění. Přispěl by k odstranění daňových překážek, jež vytvářejí nerovné podmínky a brání tak řádnému fungování vnitřního trhu. Přispěl by tudíž k hlubší integraci vnitřního trhu a k jeho spravedlivějšímu fungování.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právní předpisy o přímém zdanění spadají do působnosti článku 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Uvedené ustanovení stanoví, že právní opatření týkající se sbližování předpisů podle uvedeného článku mají právní formu směrnice.

- **Subsidiarita**

Tento návrh je v souladu se zásadou subsidiarity. Povaha této otázky vyžaduje společnou iniciativu v rámci celého vnitřního trhu. Účelem pravidel obsažených v této směrnici je zlepšit účinnost a účelnost mechanismů řešení sporů týkajících se dvojího zdanění, protože vytvářejí závažné překážky bránící dobrému fungování vnitřního trhu. Mechanismy řešení sporů týkající se dvojího zdanění mají povahu dvoustranných či vícestranných řízení, která vyžadují, aby postupy členských států byly vzájemně koordinovány. Členské státy jsou na sebe při uplatňování mechanismů řešení sporů ohledně dvojího zdanění vzájemně odkázány: i když jsou k dispozici vhodné mechanismy řešení sporů týkajících se dvojího zdanění, účinné řešení zjištěných nedostatků, jako je zamítnutí přístupu k řízení či jeho zdlouhavost, lze nalézt jen tehdy, hledají-li je členské státy společně a společně se na něm dohodnou.

Právní jistota a předvídatelnost z hlediska daňového poplatníka jsou dosažitelné pouze tak, že bude zaveden soubor společně platných pravidel, jež stanoví jasnou závaznost výsledku a podmínky účinného zamezení dvojího zdanění a jež zajistí, aby rozhodnutí týkající se mechanismů řešení sporů ohledně dvojího zdanění byla prováděna konzistentně v celé EU. Iniciativa EU by kromě toho přinesla určitou přidanou hodnotu oproti stávajícím vnitrostátním předpisům či dvoustranným dohodám, protože nabízí koordinovaný a flexibilní rámec.

Tento přístup je tudíž v souladu se zásadou subsidiarity, kterou stanoví článek 5 SFEU.

- **Proporcionalita**

Plánované opatření nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů. Využívá stávajících mechanismů, k nimž přidává určitý omezený počet pravidel, která mají zlepšit jejich fungování. Tato pravidla jsou přizpůsobena konkrétním potřebám řešení zjištěných nedostatků. Směrnice odkazuje rovněž na mechanismy alternativního řešení sporů (ADR) a opravné prostředky, které již existují v jiných oblastech. Směrnice konečně také zajišťuje nezbytnou míru koordinace uvnitř Unie.

Cílů tohoto návrhu lze dosáhnout s minimálními náklady pro podniky a členské státy a zároveň i bez toho, aby společností vznikaly náklady v oblasti daní či dodržování předpisů, i bez toho, aby orgánům daňové správy v jednotlivých členských státech vznikaly zbytečné správní náklady.

Vzhledem k výše uvedenému návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů, a je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

- **Volba nástroje**

Návrh je založen na směrnici, tedy nástroji, jehož právním základem je článek 115 SFEU.

3. **VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ**

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V rámci veřejné konzultace, která probíhala od 17. února do 10. května 2016, se Evropská komise snažila získat zpětnou vazbu ohledně současného stavu, cílů, možných způsobů činnosti a plánovaných možností. Obdržela celkem 87 příspěvků.

Iniciativa se mezi skupinami zainteresovaných subjektů z řad podniků setkala se všeobecnou podporou a podpořilo ji i několik členských států, které jsou znepokojeny negativními dopady toho, že na úrovni EU není v této oblasti vyvíjena žádná činnost. Nevládní organizace, soukromé osoby i další respondenti, kteří se konzultace zúčastnili, nevyjadřovali záporný postoj, nýbrž naopak zdůrazňovali spíše kladné dopady jiných iniciativ, jako například společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob.

Velká většina respondentů byla toho názoru, že by měla být zavedena účinná opatření, která zajistí, aby v rámci EU nedocházelo k dvojímu zdanění, a že pokud jde o rozsah působnosti právně závazného řešení sporů, vymahatelnost a efektivitu, nejsou stávající mechanismy zcela vyhovující. Současná situace podle jejich názoru brání růstu, vytváří překážky a odrazuje zahraniční investory od investování na vnitřním trhu EU. Respondenti svými názory obecně potvrdili, že v rámci EU je třeba přijmout určitá opatření a že tato opatření by měla využít stávajících mechanismů. Co se týče jejich cílů, měly by zajistit zamezení dvojího zdanění, být v souladu s mezinárodním vývojem a přiznat významnější úlohu daňovým poplatníkům.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Útvary Komise uspořádaly setkání odborníků v rámci Společného fóra EU pro převodní ceny (angl. zkr. EU JTPF) a Platformy pro řádnou správu daní – první se konalo 18. února 2016, druhé 15. března 2016³ –, kde se o této problematice diskutovalo se zainteresovanými subjekty a členskými státy. Souhrnná zpráva o všech konzultačních činnostech prováděných Evropskou komisí na podporu této iniciativy je k dispozici na internetových stránkách Evropské komise. Iniciativa byla rovněž předmětem jednání se zástupci členských států dne 26. července 2016.

- **Posouzení dopadů**

Návrh se opírá o posouzení dopadů, které Výbor pro kontrolu regulace přezkoumal dne 7. září 2016. Výbor vydal kladné stanovisko.

Návrh vychází z možnosti, která byla na základě posouzení dopadů označena jako přednostní a která počítá s vytvořením právně závazného a účinného mechanismu řešení sporů, tj. řízení vedoucího ke vzájemné dohodě kombinovaného s arbitrážní fází, jasně stanovenou lhůtou a

³ Evropská komise, [Společné fórum EU pro převodní ceny](https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/transfer-pricing-eu-context/joint-transfer-pricing-forum_en#meetings), https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/transfer-pricing-eu-context/joint-transfer-pricing-forum_en#meetings
Evropská komise, [Platforma pro řádnou správu daní](https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting), https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting

závazností jeho výsledku pro všechny členské státy. Návrh se vztahuje na všechny daňové poplatníky, kteří jsou povinni k některé z uvedených daní z příjmu z podnikatelské činnosti.

Z hlediska hospodářských dopadů tento návrh umožní omezit zátěž spojenou s dodržováním předpisů a vedením sporů, již nesou společnosti působící v EU v rámci svých přeshraničních aktivit. Sníží rovněž vnější náklady i vnitřní správní náklady spojené s vedením těchto sporů. V rámci EU usnadní investiční rozhodování, protože investorům přinese větší míru jistoty a předvídatelnosti, pokud jde o neutralizaci dodatečných nákladů vznikajících v důsledku dvojího zdanění. Na úrovni daňové správy by měl tento návrh omezit zpoždění a procesní náklady, zároveň by se však měl stát i významnou pobídkou k optimalizaci správních kapacit a interních postupů. Tímto způsobem tedy povede ke zvýšení efektivity. Ve střednědobém a dlouhodobém horizontu by měl mít pozitivní dopad na výběr daní, protože by měl v Evropské unii posílit růst a investice, ale celkově by měl také zvýšit důvěru daňových poplatníků v daňový systém a vést tak k dobrovolnému dodržování právních předpisů.

Z hlediska společenských přínosů je tento návrh odpovědí na zvýšená očekávání veřejnosti, která požaduje spravedlivý a efektivní daňový systém. Zajistí, aby na úrovni EU existoval jednotný postup při vyřizování sporů týkajících se dvojího zdanění přeshraničních transakcí, a přinese rovněž větší transparentnost, pokud jde o způsob řešení těchto sporných případů.

- **Základní práva**

Tato směrnice respektuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Především se snaží zajistit důsledné respektování práva na spravedlivý proces a za tímto účelem stanoví, že daňoví poplatníci se v případě, kdy je jim zamítnut přístup k řízení nebo kdy členské státy nezřídí poradní komisi, mohou ve fázi řešení sporu obrátit na příslušný vnitrostátní soud. Zaručuje také svobodu podnikání.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Dopad návrhu na rozpočet EU je prezentován ve finančním výkazu připojeném k tomuto návrhu a bude plněn v rámci dostupných zdrojů.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Komise bude sledovat provádění této směrnice v součinnosti s členskými státy. Potřebné informace budou shromažďovat především členské státy.

Komise rovněž navrhuje, aby se monitorování unijní úmluvy o arbitráži, které v současnosti probíhá na úrovni Společného fóra EU pro převodní ceny, rozšířilo na všechny případy sporů týkajících se dvojího zdanění v přeshraničních situacích, na něž se vztahuje tento nový právní nástroj, a aby informace byly shromažďovány v ročním intervalu. Na základě níže uvedených shromážděných informací bude moci Komise posoudit plnění stanovených cílů:

- počet zahájených / uzavřených / probíhajících případů v rámci celé EU;
- časová náročnost řešení sporů v rámci jednotlivých mechanismů, včetně důvodů nedodržení stanovených lhůt;
- počet případů, kdy ze strany členského státu došlo k odepření přístupu;
- částky daní, které jsou v těchto případech předmětem sporu (obecně i z hlediska účastníků arbitráží);

- počet případů, kdy byla požadována arbitráž.

Vzhledem k tomu, že statistické údaje se již shromažďují a v jejich každoročním sběru by se mělo i nadále pokračovat, očekává se, že náklady na tuto činnost se nezmění, a to ani pro členské státy, ani pro Komisi.

Pět let po zavedení tohoto nástroje Komise zhodnotí situaci v EU v oblasti řešení sporů týkajících se dvojího zdanění v přeshraničních situacích z hlediska cílů a celkových dopadů na společnosti a vnitřní trh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Směrnice vychází do značné míry z ustanovení Úmluvy o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (90/436/EHS)⁴, unijní úmluvy o arbitráži, která je součástí *acquis* EU. Poté, co bude tato směrnice provedena, posílí povinné a právně závazné řešení sporů v EU.

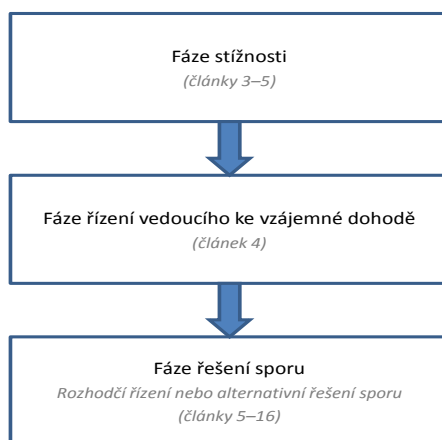
Rozsah působnosti mechanismů řešení sporů by tato směrnice rozšířila na všechny přeshraniční situace, kdy dochází k dvojímu zdanění příjmů z podnikatelské činnosti (článek 1). Deklarovaný cíl zamezení dvojího zdanění a konkrétní situace, na něž by se mělo vztahovat, jsou tytéž, jaké uvádí unijní úmluva o arbitráži. Navrhovaná směrnice však navíc výslovně stanoví závaznost výsledku pro členské státy a jasně vymezenou časovou lhůtu. Na druhé straně se nezabývá situacemi, kdy dochází k dvojímu nezdanění, a případy podvodů, úmyslného neplnění či hrubé nedbalosti (článek 15).

V souladu s unijní úmluvou o arbitráži tato směrnice umožňuje řízení vedoucí ke vzájemné dohodě (angl. zkr. MAP), zahajované podáním stížnosti ze strany daňového poplatníka, při němž členské státy dobrovolně spolupracují a do dvou let dospějí ohledně sporu o dvojí zdanění k dohodě (článek 4). Skončí-li řízení vedoucí ke vzájemné dohodě bezvýsledně, bude automaticky zahájeno řízení pro řešení sporu, jehož výsledkem bude vydání konečného povinného a závazně platného rozhodnutí, které vydají příslušné orgány účastnických členských států.

V níže uvedeném diagramu jsou tyto tři klíčové procesní fáze přehledně znázorněny – stížnost, řízení vedoucí ke vzájemné dohodě (angl. zkr. MAP) a řízení pro řešení sporu:

⁴ Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 10.

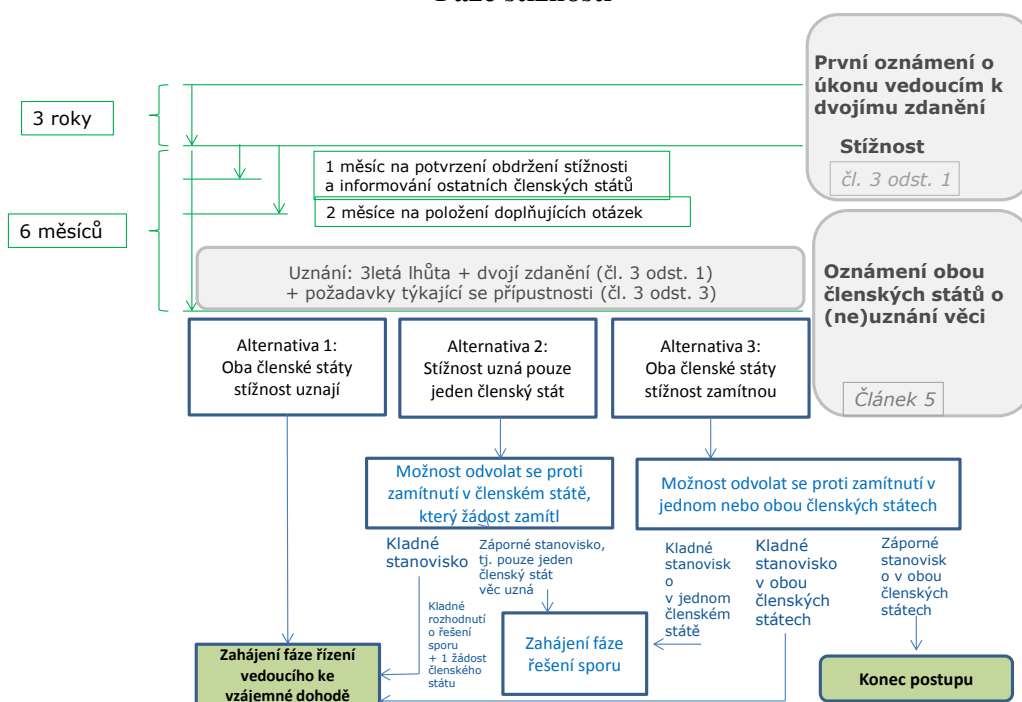
Mechanismus řešení sporů týkajících se dvojího zdanění – procesní fáze

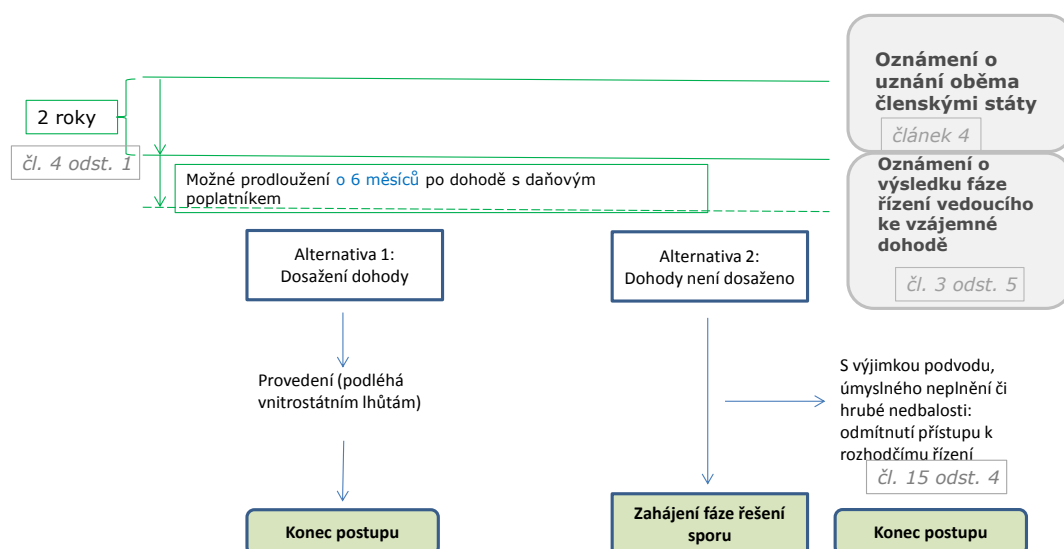
Články 3 až 5 stanoví formální pravidla, která určují jednoznačné podmínky, za nichž je stížnost přípustná v rámci řízení vedoucího ke vzájemné dohodě, tj. časovou lhůtu pro podání stížnosti, objasnění situace dvojího zdanění ze strany daňového poplatníka a podání informací, které příslušným orgánům umožní věc zvážit a posoudit její přípustnost. Zpřísňují rovněž požadavky na poskytování informací daňovým poplatníkům a členským státům ukládají povinnost zasílat oznámení v případě, že je věc zamítnuta nebo posouzena jako nepřipustná.

Níže uvedené diagramy shrnují jednotlivé kroky ve fázi podávání stížnosti a návaznost obou dalších kroků, tj. řízení vedoucího ke vzájemné dohodě a řízení pro řešení sporu:

Fáze stížnosti

Mechanismus řešení sporů týkajících se dvojího zdanění – fáze řízení vedoucího ke vzájemné dohodě

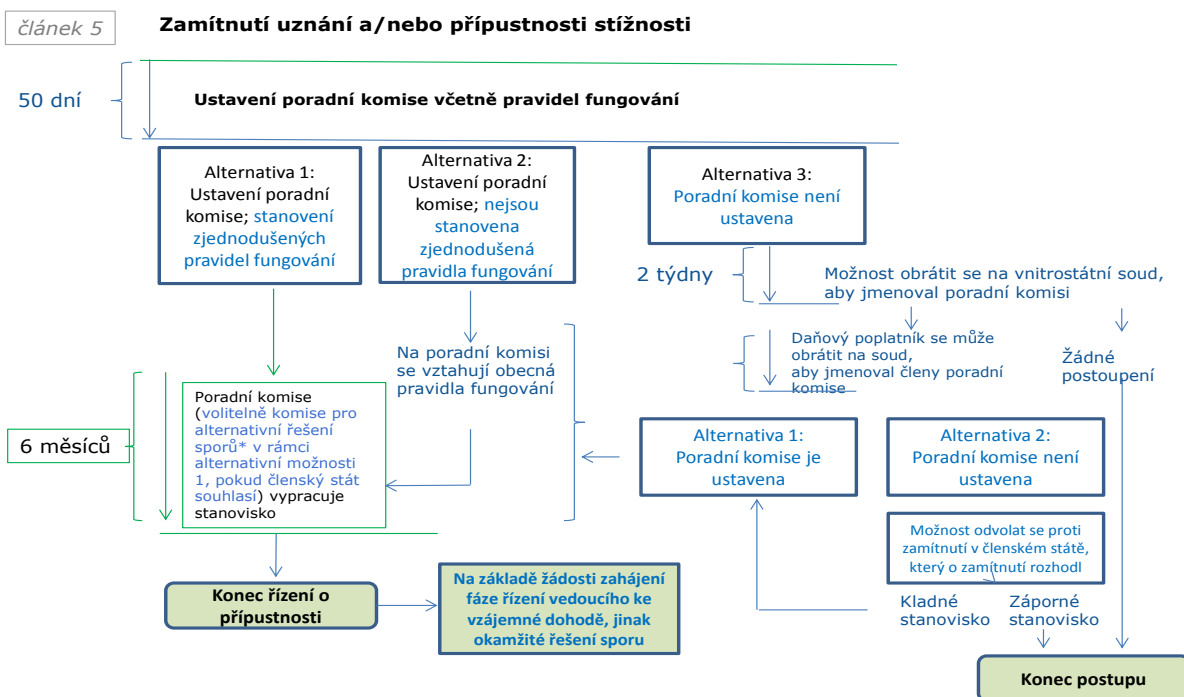

Články 6 a 7 přidávají k počáteční fázi jako její doplnění automatické řízení pro řešení sporu, které stanoví postup řešení sporu prostřednictvím arbitráže ve lhůtě patnácti měsíců a které se použije v případě, že se členskými státy nepodaří během počáteční smírní fáze dosáhnout dohody. Situace, kdy se oba členské státy nedohodnou na přípustnosti věci předložené daňovým poplatníkem v rámci fáze řízení vedoucího ke vzájemné dohodě, mohou být v zájmu vyřešení tohoto sporu o přípustnost věci (a možného zamítnutí přístupu k řízení) předloženy k arbitráži už v dřívější fázi, pakliže o to daňový poplatník požádá a prohlásí, že se vzdává domácích opravných prostředků, nebo pokud uplynula odvolací lhůta, během níž bylo možné tyto opravné prostředky využít. Podle pravidel tohoto doplňkového rozhodčího řízení a v souladu s článkem 8 směrnice musí být jmenována porota tří až pěti nezávislých osob (rozhodců – jeden nebo dva za každý členský stát a s nimi pak ještě jeden nezávislý předseda) spolu se dvěma zástupci každého členského státu. Tato „poradní komise“ vydá konečné stanovisko k zamezení dvojího zdanění ve sporné věci, které bude pro členské státy závazné, pakliže se nedohodnou na alternativním řešení zamezení dvojího zdanění (článek 13).

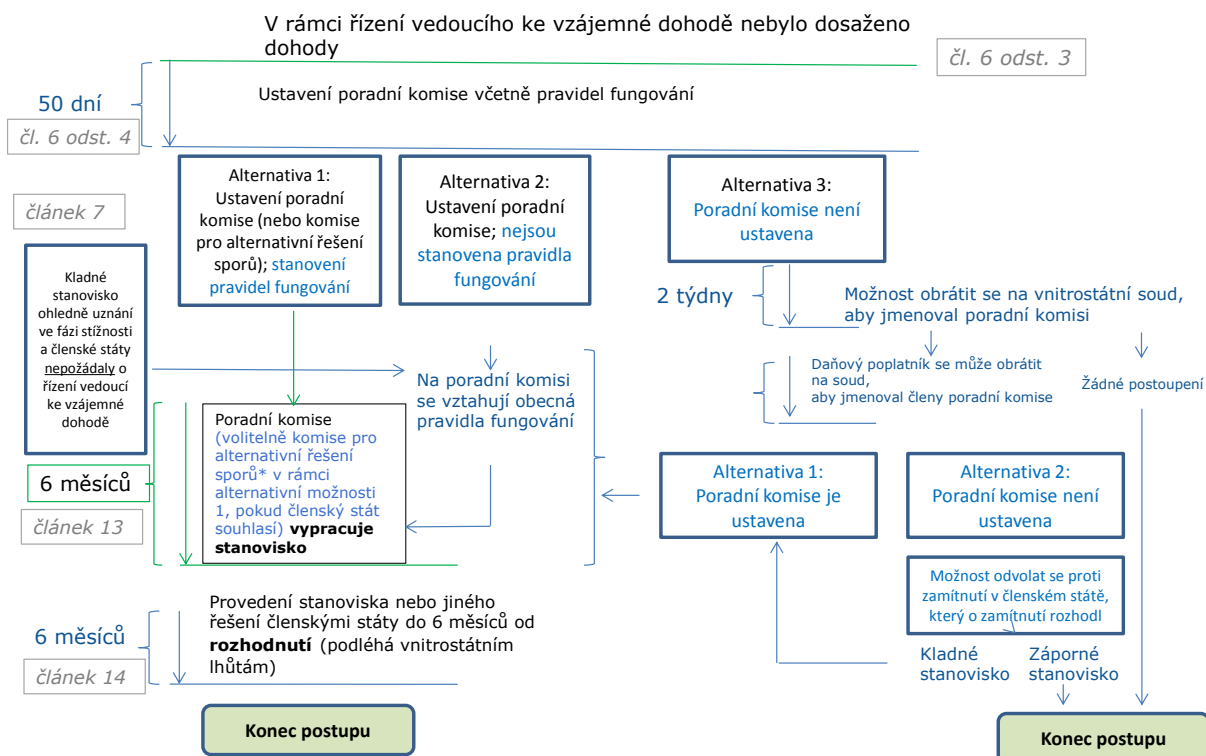
Pro případy, kdy se v určité časové lhůtě nepodařilo zřídit poradní komisi (článek 7), je stanoven standardní mechanismus zrychleného vymáhacího řízení probíhajícího pod dohledem příslušných vnitrostátních soudů účastnických členských států. Daňový poplatník by měl v takovém případě mít možnost obrátit se na vnitrostátní soud s žádostí o jmenování nezávislých osob, které by následně vybraly předsedu. Nezávislé osoby a předseda budou vybírány z předem sestaveného seznamu spravovaného Evropskou komisí.

Následující diagramy znázorňují fázi řešení sporu i nový postup řešení, který byl stanoven pro případ, že v některých prvních fázích dojde k zamítnutí přístupu k řízení v důsledku toho, že jeden z členských států posoudí stížnost, kterou druhý členský stát přijal, jako nepřijatelnou nebo nepřípustnou:

Fáze řešení sporu (rozhodnutí o uznání a přípustnosti)

Fáze řešení sporu (zamezení dvojího zdanění)

Tento vynucený a standardní mechanismus jmenování rozhodčího orgánu je vytvořen podle vzoru stávajících mechanismů používaných v členských státech EU, kdy jsou také rozhodci jmenováni vnitrostátními soudy, pokud se strany, které spolu uzavřely arbitrážní dohodu, na jejich jmenování neshodnou. Příslušný vnitrostátní soud, který by byl určen členskými státy,

by se zabýval zejména případy, které odrážejí nedostatky zjištěné v posouzení dopadů, tj. zamítnutí přístupu k řízení v případech, kdy se členské státy neshodnou na přípustnosti sporů týkajících se dvojího zdanění, či případy, kdy je řízení zablokováno nebo probíhá bez výsledku po dobu více než dvou let.

Článek 8 se řídí požadavky dohodnutými v rámci unijní úmluvy o arbitráži, které se týkají zřízení poradní komise a podmínek, za jakých bude sestaven seznam nezávislých osob, které se mohou stát členy této komise, a za jakých bude Evropskou komisí spravován. Článek 6 stanoví, že příslušné orgány dotčených členských států se mohou dohodnout a zřídit alternativní orgán pro řešení sporů, který bude moci řešit daný případ za pomoci jiných metod řešení sporů, jako jsou například mediace, smířčí řízení, odborné posouzení či jakákoli jiná vhodná a účinná technika.

Článek 10 stanoví rámec pro činnost poradní komise: pravidla fungování. Tato pravidla upravují hlavní aspekty, jako jsou vylíčení věci, definice použitého právního základu a otázky pro poradní komisi a některé klíčové logistické a organizační aspekty. Mezi ně patří časový harmonogram, organizace schůzí a slyšení, výměna dokumentů, pracovní jazyk a správa nákladů.

Článek 12 odráží unijní úmluvu o arbitráži a zabývá se požadavky na informace a procesními aspekty činnosti poradní komise.

Články 13 a 14 vycházejí z podmínek stanovených v unijní úmluvě o arbitráži, včetně požadavku co nejúspornějšího harmonogramu, za nichž by měla poradní komise vydávat svá stanoviska, která by měla příslušným orgánům sloužit jako základ pro následné vydání jejich konečného a závazného rozhodnutí. Článek 11 stanoví konkrétní povinnosti členských států v oblasti nákladů, přičemž vychází v této otázce z ustanovení unijní úmluvy o arbitráži.

Článek 15 upravuje interakce s postupy vnitrostátních soudních řízení a odvolání, a to podobně jako unijní smlouva o arbitráži. Obsahuje ustanovení pro výjimečné případy, které by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto řízení (tj. případy podvodů, úmyslného neplnění či hrubé nedbalosti).

Jedním z cílů navržené směrnice je zvýšení transparentnosti. Článek 16 zahrnuje s ohledem na tento cíl ustanovení unijní úmluvy o arbitráži, podle nichž příslušné orgány mohou na základě dohody s daňovým poplatníkem uveřejnit závěrečné arbitrážní rozhodnutí a spolu s ním i podrobnější informace.

Článek 17 vymezuje úlohu Evropské komise v tomto procesu, zejména co se týče správy seznamu nezávislých osob podle čl. 8 odst. 4.

Článek 18 stanoví, že Evropská komise přijme praktická opatření, která jsou nezbytná k řádnému fungování postupů zavedených touto směrnicí, přičemž jí bude nápomocen výbor pro řešení sporů týkajících se dvojího zdanění.

Článek 19 svěřuje Evropské komisi pravomoc přijímat právní akty vymezené v článku 20 za účelem aktualizace příloh I a II, tak aby zohledňovaly nové okolnosti.

Návrh

SMĚRNICE RADY**o mechanismech řešení sporů týkajících se dvojího zdanění v Evropské unii**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁵,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁶,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Situace, kdy různé členské státy daní tentýž příjem nebo kapitál dvakrát, mohou vytvářet vážné daňové překážky bránící podnikům v jejich přeshraničních aktivitách. Vytvářejí nadměrnou daňovou zátěž pro podniky a je pravděpodobné, že pokrývají fungování hospodářství, snižují jeho efektivitu a mají negativní dopad na přeshraniční investice a růst.
- (2) Z tohoto důvodu je nezbytné, aby mechanismy, které jsou v Unii k dispozici, zajistily řešení sporů týkajících se dvojího zdanění a účinné zamezení tohoto dvojího zdanění.
- (3) Stávající mechanismy, jež vznikly na základě dvoustranných daňových smluv, neumožňují ve všech případech dosáhnout včas a v plné míře osvobození od dvojího zdanění. Platná Úmluva o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (90/436/EHS)⁷ (dále jen „unijní úmluva o arbitráži“) má omezenou působnost, protože se vztahuje pouze na spory týkající se převodních cen a přičítání zisků stálým provozovnám. Monitorování, které bylo provedeno v rámci provádění unijní úmluvy o arbitráži, ukázalo některé významné nedostatky, zvláště co se týče přístupnosti řízení, délky jeho trvání a účinnosti jeho výsledků.
- (4) V zájmu vytvoření spravedlivějšího daňového prostředí je třeba posílit pravidla týkající se transparentnosti a zpřísnit opatření proti vyhýbání se daňovým povinnostem. Zároveň je třeba v duchu spravedlivého daňového systému zajistit, aby daňoví poplatníci nemuseli danit tentýž příjem dvakrát a aby mechanismy pro řešení sporů byly komplexní, účinné a udržitelné. Mechanismy řešení sporů týkajících se dvojího zdanění je nutno zlepšovat i proto, aby mohly reagovat na riziko zvýšeného počtu sporů týkajících se dvojího či vícenásobného zdanění, v nichž může jít o vysoké

⁵ Úř. věst. C , , s. .

⁶ Úř. věst. C , , s. .

⁷ Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 10.

částky, protože orgány daňové správy mohou nyní uplatňovat pravidelnější a cílenější audity.

- (5) Zavedení účinného a účelného rámce pro řešení sporů týkajících se daní, který zajistí právní jistotu a podnikatelské prostředí příznivé pro investice, představuje tudíž zásadní krok na cestě k vytvoření spravedlivého a efektivního systému daně z příjmů právnických osob v Unii. Mechanismy řešení sporů týkajících se dvojího zdanění by měly rovněž vytvořit harmonizovaný a transparentní rámec pro řešení problémů spojených s dvojím zdaněním, a představují tak přínos pro všechny daňové poplatníky.
- (6) Zamezení dvojího zdanění by mělo dosaženo prostřednictvím postupu, v jehož první fázi bude věc předložena orgánům daňové správy dotčených členských států s cílem urovnat spor v rámci řízení vedoucího ke vzájemné dohodě. Nebude-li dohody dosaženo v určité lhůtě, měla by být věc předložena poradní komisi nebo komisi pro alternativní řešení sporů, jejichž členy by měli být zástupci dotčených orgánů daňové správy a nezávislé uznávané osoby. Daňové orgány by měly na základě stanoviska poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů přijmout konečné závazné rozhodnutí.
- (7) Tento zdokonalený mechanismus řešení sporů týkajících se dvojího zdanění by měl využívat systémů, které v Unii již existují, včetně unijní úmluvy o arbitráži. Oblast působnosti této směrnice by měla být nicméně širší, než je tomu v případě unijní úmluvy o arbitráži, která se vztahuje pouze na spory týkající se převodních cen a přičítání zisků stálým provozovám. Tato směrnice by se měla vztahovat na všechny daňové poplatníky, kteří jsou povinni k dani z příjmu z podnikatelské činnosti v rámci přeshraničních transakcí uvnitř Unie. Větší význam by navíc měla mít arbitrážní fáze. Především je nutné stanovit lhůtu, během níž musí řízení pro řešení sporů týkajících se dvojího zdanění proběhnout, a určit podmínky řízení pro řešení sporů, které se budou vztahovat na daňové poplatníky.
- (8) V zájmu zajištění jednotných podmínek provádění této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být prováděny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁸.
- (9) Tato směrnice respektuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Především se snaží zajistit důsledné respektování práva na spravedlivý proces a svobody podnikání.
- (10) Jelikož cíle této směrnice, totiž zavedení účinného a účelného postupu řešení sporů týkajících se dvojího zdanění v rámci řádného fungování vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale vzhledem k rozsahu a účinkům opatření jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (11) Komise by měla po pěti letech uplatňování této směrnice přezkoumat a členské státy by měly Komisi poskytnout příslušné podklady pro tento přezkum.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tato směrnice stanoví pravidla pro mechanismy řešení sporů mezi členskými státy, jimiž se řídí postup zamezování dvojího zdanění příjmu z podnikatelské činnosti, a práva daňových poplatníků v této oblasti.

Tato směrnice se vztahuje na všechny daňové poplatníky, kteří jsou povinni k některé z daní z příjmu z podnikatelské činnosti uvedených v příloze I, včetně stálých provozoven nacházejících se v jednom nebo více členských státech, jejichž ústředí je buď v některém členském státě, nebo v jurisdikci ležící za hranicemi Unie.

Tato směrnice se nevztahuje na příjmy či kapitál, které jsou na základě předpisů členských států osvobozeny od daně nebo pro ně platí nulová sazba daně.

Touto směrnicí není dotčeno použití vnitrostátních právních předpisů či ustanovení mezinárodních dohod v případech, kdy je nutné předcházet daňovým únikům, daňovým podvodům či zneužívání.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „příslušným orgánem“ orgán členského státu, který byl jako takový určen dotčeným členským státem;
2. „příslušným soudem“ soud členského státu, který byl jako takový určen dotčeným členským státem;
3. „dvojím zdaněním“ uložení daní uvedených v příloze I této směrnice ve dvou (nebo více) daňových jurisdikcích ve vztahu k témuž zdanitelnému příjmu či kapitálu ze strany jejich vnitrostátních či soudních orgánů, pakliže v jeho důsledku i) vznikne dodatečná daň, ii) zvýší se daňové povinnosti nebo iii) dojde ke zrušení či snížení ztrát použitelných ke snížení zdanitelných zisků;
4. „daňovým poplatníkem“ osoba či stálá provozovna povinná k daním z příjmu uvedeným v příloze I této směrnice.

Článek 3

Stížnost

1. Každý daňový poplatník, jehož příjem se stal předmětem dvojího zdanění, je oprávněn předložit kterémukoli příslušnému orgánu dotčených členských států ve lhůtě tří let od obdržení prvního oznámení o úkonu vedoucím k dvojímu zdanění stížnost s požadavkem na zamezení tohoto dvojího zdanění bez ohledu na to, zda využije opravných prostředků dostupných v rámci vnitrostátního práva kteréhokoli

z dotčených členských států. Daňový poplatník ve své stížnosti příslušnému orgánu uvede ostatní dotčené členské státy.

2. Příslušné orgány potvrdí obdržení stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od jejího obdržení. O obdržení stížnosti zároveň informují příslušné orgány ostatních dotčených členských států.
3. Stížnost je přípustná tehdy, když daňový poplatník poskytne příslušným orgánům všech dotčených členských států tyto informace:
 - a) jméno, adresu, daňové identifikační číslo a další informace nezbytné k určení totožnosti daňového poplatníka či daňových poplatníků, kteří podali stížnost příslušným orgánům, a každého dalšího přímo dotčeného daňového poplatníka;
 - b) dotčená daňová období;
 - c) podrobné informace o skutkové podstatě a okolnostech případu (včetně informací o struktuře transakce a vztazích mezi daňovým poplatníkem a ostatními stranami předmětných transakcí) a obecněji též o povaze a datu úkonů vedoucích k dvojímu zdanění, předmětných částkách v měnách dotčených členských států s kopiemi veškerých potřebných dokladů;
 - d) platné vnitrostátní předpisy a smlouvy o zamezení dvojího zdanění;
 - e) následující informace poskytnuté daňovým poplatníkem, který podal stížnost příslušným orgánům, s kopiemi veškerých potřebných dokladů:
 - i) vysvětlení daňového poplatníka, proč se domnívá, že došlo k dvojímu zdanění;
 - ii) podrobné informace o odvoláních a soudních sporech, které daňový poplatník zahájil v souvislosti s předmětnými transakcemi, jakož i veškerá rozhodnutí soudu v dané věci;
 - iii) závazek daňového poplatníka, že co nejúplněji a co nejrychleji zodpoví veškeré přiměřené žádosti příslušného orgánu a že na žádost příslušných orgánů poskytne veškerou dokumentaci;
 - iv) kopii daňových výměrů, zprávu o daňové kontrole nebo rovnocenné dokumenty, z nichž vyplývá údajné dvojí zdanění, a jakékoli další dokumenty vydané daňovými orgány v souvislosti s dvojím zdaněním, které je předmětem sporu;
 - f) jakékoli další konkrétní informace, jež si příslušné orgány vyžádají.
4. Příslušné orgány dotčených členských států mohou ve lhůtě dvou měsíců od obdržení stížnosti požádat o poskytnutí informací uvedených v odst. 3 písm. f).
5. Příslušné orgány dotčených členských států přijmou ve lhůtě šesti měsíců od obdržení stížnosti daňového poplatníka rozhodnutí o jejím uznání a přípustnosti. Příslušné orgány o svém rozhodnutí informují daňové poplatníky a příslušné orgány ostatních členských států.

Článek 4

Rozhodnutí o uznání stížnosti – řízení vedoucí ke vzájemné dohodě (angl. zkr. MAP)

1. Pokud se příslušné orgány dotčených členských států rozhodnou stížnost v souladu s čl. 3 odst. 5 uznat, vyvinou v rámci řízení vedoucího ke vzájemné dohodě snahu o zamezení dvojího zdanění do dvou let od posledního oznámení rozhodnutí jednoho z členských států o uznání žádosti.

Dvouletá lhůta uvedená v prvním pododstavci může být na žádost příslušného orgánu některého z dotčených členských států prodloužena, nejvýše však o šest měsíců, pakliže žádající příslušný orgán svou žádost písemně odůvodní. Prodloužení schválí daňoví poplatníci a ostatní příslušné orgány.
2. Má se za to, že dvojímu zdanění bylo zamezeno v kterémkoli z obou následujících případů:
 - a) příjem, který se stal předmětem dvojího zdanění, je zahrnut do výpočtu zdanitelného příjmu jen v jednom členském státě;
 - b) výše daňové povinnosti z tohoto příjmu v jednom státě se sníží o částku rovnou daňové povinnosti z tohoto příjmu v kterémkoli dalším dotčeném státě.
3. Jakmile příslušné orgány členských států dospějí k dohodě o zamezení dvojího zdanění ve lhůtě stanovené v odstavci 1, předá každý příslušný orgán dotčených členských států tuto dohodu daňovému poplatníkovi jako rozhodnutí, které je pro tento orgán závazné a ze strany tohoto daňového poplatníka vymahatelné, pakliže se poplatník zřekne práva na jakékoli vnitrostátní odškodnění. Toto rozhodnutí se provede bez ohledu na jakékoli lhůty stanovené vnitrostátními právními předpisy dotčených členských států.
4. Pokud příslušné orgány dotčených členských států k dohodě o zamezení dvojího zdanění ve lhůtě stanovené v odstavci 1 nedospějí, vyrozumí o tom každý příslušný orgán dotčených členských států daňové poplatníky, přičemž uvede důvody nedosažení takové dohody.

Článek 5

Rozhodnutí o zamítnutí stížnosti

1. Příslušné orgány dotčených členských států mohou vydat rozhodnutí, jímž stížnost zamítnou, pokud je stížnost nepřipustná nebo k žádnému dvojímu zdanění nedošlo nebo nebyla dodržena tříletá lhůta, kterou stanoví čl. 3 odst. 1.
2. Pokud příslušné orgány dotčených členských států nepřijmou rozhodnutí o stížnosti ve lhůtě šesti měsíců po obdržení stížnosti podané daňovým poplatníkem, má se za to, že tato stížnost byla zamítnuta.
3. V případě zamítnutí stížnosti je daňový poplatník oprávněn podat proti tomuto rozhodnutí příslušných orgánů dotčených členských států odvolání v souladu s vnitrostátními předpisy.

Článek 6

Řešení sporu z rozhodnutí poradní komise

1. Poradní komise je ustanovena příslušnými orgány dotčených členských států v souladu s článkem 8 v případě zamítnutí stížnosti podle čl. 5 odst. 1 pouze jedním z příslušných orgánů dotčených členských států.
2. Poradní komise přijme rozhodnutí o přípustnosti a uznání stížnosti ve lhůtě šesti měsíců od data oznámení posledního rozhodnutí, jímž byla stížnost podle čl. 5 odst. 1 příslušnými orgány dotčených členských států zamítnuta. Není-li v této šestiměsíční lhůtě oznámeno žádné rozhodnutí, má se za to, že stížnost byla zamítnuta.

Pokud poradní komise potvrdí, že došlo k dvojímu zdanění a že stížnost je přípustná, zahájí se na žádost některého z příslušných orgánů řízení vedoucí ke vzájemné dohodě podle článku 4. Dotčený příslušný orgán vyrozumí o této žádosti poradní komisi, ostatní dotčené orgány a daňové poplatníky. Dvouletá lhůta stanovená v čl. 4 odst. 1 začíná plynout od data rozhodnutí poradní komise o uznání a přípustnosti stížnosti.

Pokud žádný z příslušných orgánů o zahájení řízení vedoucího ke vzájemné dohodě nepožádá do 30 kalendářních dnů, poradní komise vydá v souladu s ustanovením čl. 13 odst. 1 stanovisko k zamezení dvojího zdanění.

3. V případě, že příslušné orgány dotčených členských států nedosáhnou dohody o zamezení dvojího zdanění v rámci řízení vedoucího ke vzájemné dohodě ve lhůtě stanovené v čl. 4 odst. 1, ustanoví poradní komisi.

Poradní komise je ustanovena v souladu s článkem 8 a vydá stanovisko k zamezení dvojího zdanění v souladu s čl. 13 odst. 1.

4. Je-li poradní komise ustanovena v souladu s odstavcem 1, je ustanovena do 50 kalendářních dní od uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené v čl. 3 odst. 5.

Je-li poradní komise ustanovena v souladu s odstavcem 2, je ustanovena do 50 kalendářních dní od uplynutí lhůty stanovené v čl. 4 odst. 1.

Článek 7

Jmenování nezávislé osoby vnitrostátními soudy

1. Nedojde-li ve lhůtě stanovené v čl. 6 odst. 4 k ustanovení poradní komise, členské státy zajistí, aby se daňoví poplatníci mohli obrátit na příslušný vnitrostátní soud.

Pokud příslušný orgán členského státu nejmenuje alespoň jednu nezávislou a uznávanou osobu a jejího náhradníka, může daňový poplatník požádat o jmenování nezávislé osoby a náhradníka ze seznamu, na nějž se odkazuje v čl. 8 odst. 4, příslušný soud v tomto členském státě.

Pakliže tak neučiní příslušné orgány všech dotčených členských států, může daňový poplatník požádat příslušné soudy každého z těchto členských států, aby v souladu s druhým a třetím pododstavcem jmenovaly dvě nezávislé a uznávané osoby. Takto jmenované nezávislé a uznávané osoby jmenují předsedu na základě losování ze

seznamu nezávislých osob, které jsou v souladu s čl. 8 odst. 4 oprávněny tuto předsednickou funkci zastávat.

V případě, že daňoví poplatníci jsou dva, postoupí svou žádost o jmenování nezávislých a uznávaných osob a jejich náhradníků každému z příslušných států, kde mají své bydliště nebo sídlo; v případě, že daňový poplatník je pouze jeden, postoupí ji členským státům, jejichž příslušné orgány nejmenovaly alespoň jednu nezávislou a uznávanou osobu a jejího náhradníka.

2. Jmenování nezávislých osob a jejich náhradníků v souladu s odstavcem 1 je příslušnému soudu členského státu postoupeno teprve po uplynutí padesátidenní lhůty uvedené v čl. 6 odst. 4, a to během dvou týdnů po jejím uplynutí.
3. Příslušný soud přijme rozhodnutí v souladu s odstavcem 1 a oznámí je žadateli. Platný postup, jímž se příslušný soud řídí při jmenování nezávislých osob v případě, že tyto osoby nebyly jmenovány členskými státy, je tentýž jako postup použitelný v rámci vnitrostátních pravidel pro rozhodčí řízení v občanskoprávních a obchodních věcech, kdy v případě, že se stranám nepodaří dosáhnout v otázce jmenování rozhodců dohody, jmenují rozhodce soudy. Příslušný soud rovněž informuje příslušné orgány, jimž se předtím nepodařilo ustanovit poradní komisi. Tento členský stát je oprávněn požadovat rozhodnutí soudu, pakliže mu toto právo náleží na základě vnitrostátních právních předpisů. V případě zamítnutí se žadatel může proti rozhodnutí soudu v souladu s vnitrostátními procesními předpisy odvolat.

Článek 8

Poradní komise

1. Poradní komise uvedená v článku 6 má toto složení:
 - a) jeden předseda;
 - b) dva zástupci každého dotčeného příslušného orgánu;
 - c) jedna nebo dvě nezávislé a uznávané osoby, kterou nebo které jmenuje každý příslušný orgán na základě seznamu osob, na nějž se odkazuje v odstavci 4.Počet zástupců uvedených v písm. b) prvního pododstavce může být po dohodě příslušných orgánů snížen na jednoho.

Osoby uvedené v písm. c) prvního pododstavce jmenuje každý příslušný orgán na základě seznamu osob, na nějž se odkazuje v odstavci 4.
2. Po jmenování nezávislých a uznávaných osob je za každou z nich jmenován podle pravidel jmenování nezávislých osob náhradník pro případ, že by nezávislé osoby nemohly plnit své povinnosti.
3. Při losování může vznést kterýkoli z příslušných orgánů námitku proti jmenování kterékoli konkrétní nezávislé a uznávané osoby, a to buď za okolností, na nichž se spolu tyto příslušné orgány předem dohodly, nebo v některé z následujících situací:
 - a) pokud tato osoba přísluší k některému z dotčených orgánů daňové správy nebo pro něj pracuje;
 - b) pokud tato osoba má či měla významný vlastnický podíl u jednoho nebo u každého z daňových poplatníků nebo je či byla jeho či jejich zaměstnancem nebo poradcem;

- c) pokud tato osoba neposkytuje dostatečnou záruku objektivitu při urovnávání sporu či sporů, ve kterém či ve kterých má být rozhodnuto.
4. Seznam nezávislých a uznávaných osob je tvořen všemi nezávislými osobami, jež byly jmenovány členskými státy. Každý členský stát za tímto účelem jmenuje pět osob.
- Nezávislé a uznávané osoby musí být státními příslušníky členského státu s bydlištěm v Unii. Musí být způsobilé a nezávislé.
- Členské státy oznámí Komisi jména jimi jmenovaných nezávislých a uznávaných osob. Členské státy mohou ve svém oznámení upřesnit, které z pěti jimi jmenovaných osob mohou být jmenovány do funkce předsedy. Poskytnou Komisi také úplné a aktuální informace týkající se jejich profesního a akademického zázemí, způsobilosti, odbornosti a střetu zájmů. Členské státy Komisi neprodleně informují o veškerých změnách, k nimž v tomto seznamu nezávislých osob dojde.
5. Zástupci každého příslušného orgánu a nezávislé a uznávané osoby, kteří byli jmenováni v souladu s odstavcem 1, zvolí ze seznamu osob uvedeného v odstavci 4 předsedu.

Článek 9

Komise pro alternativní řešení sporů

1. Příslušné orgány dotčených členských států se mohou dohodnout, že namísto poradní komise ustanoví komisi pro alternativní řešení sporů, která vydá stanovisko k zamezení dvojího zdanění v souladu s článkem 13.
2. Svým složením a svou formou se komise pro alternativní řešení sporů může od poradní komise lišit a může uplatňovat smírčí a mediační postupy, vydávat odborné posudky a rozhodnutí ve věci samé či používat jakékoli další postupy a metody řešení sporů.
3. Příslušné orgány dotčených členských států se v souladu s článkem 10 dohodnou na pravidlech fungování.
4. Na komisi pro alternativní řešení sporů se vztahují články 11 až 15 vyjma čl. 13 odst. 3 o pravidlech týkajících se většiny. Příslušné orgány dotčených členských států se mohou v rámci pravidel fungování komise pro alternativní řešení sporů dohodnout na různých pravidlech týkajících se většiny.

Článek 10

Pravidla fungování

1. Členské státy stanoví, že ve lhůtě 50 kalendářních dnů, která je stanovena v čl. 6 odst. 4, oznámí každý příslušný orgán dotčených členských států daňovým poplatníkům:
 - a) pravidla fungování poradní komise či komise pro alternativní řešení sporů;
 - b) datum, k němuž bude přijato stanovisko k zamezení dvojího zdanění;
 - c) odkaz na použitelná ustanovení vnitrostátního práva dotčených členských států a na veškeré použitelné smlouvy o zamezení dvojího zdanění.

Datum uvedené v písm. b) prvního pododstavce se stanoví tak, aby nebyla překročena lhůta šesti měsíců od ustavení poradní komise či komise pro alternativní řešení sporů.

2. Příslušné orgány členských států, které se sporu účastní, stvrdí tato pravidla fungování svým podpisem.

Pravidla fungování stanoví zejména:

- a) popis a vlastnosti sporné věci týkající se dvojího zdanění;
- b) východiska, na nichž se příslušné orgány členských států dohodnou s ohledem na otázky, které mají být vyřešeny;
- c) formu poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů;
- d) časový rámec řízení pro řešení sporu;
- e) složení poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů;
- f) podmínky účasti daňových poplatníků a třetích stran, vzájemného předávání záznamů, informací a důkazů, náklady, druh postupu řešení sporů a veškeré další důležité procesní či organizační aspekty.

Je-li poradní komise ustavena za účelem vydání stanoviska k napadenému zamítnutí či přípustnosti stížnosti v souladu s ustanovením čl. 6 odst. 1, uvedou se v pravidlech fungování pouze informace vztahující se k písm. a), d), e) a f) druhého pododstavce.

3. Pokud k oznámení pravidel fungování daňovým poplatníkům nedošlo nebo jejich oznámení bylo neúplné, členské státy stanoví, že nezávislé osoby a předseda doplní pravidla fungování podle přílohy II a zašlou je do dvou týdnů od uplynutí lhůty 50 kalendářních dnů stanovené v čl. 6 odst. 4 daňovému poplatníkovi. Pokud se nezávislé osoby a předseda na pravidlech fungování neshodnou nebo je neoznámí daňovým poplatníkům, mohou se tyto daňoví poplatníci za účelem vyvození všech právních důsledků a zavedení pravidel fungování obrátit na příslušný soud státu, ve kterém mají své bydliště nebo sídlo.

Článek 11

Náklady řízení

Náklady řízení za účasti poradní komise či komise pro alternativní řešení sporů se kromě nákladů vzniklých daňovým poplatníkům dělí rovným dílem mezi dotčené členské státy.

Článek 12

Informace, důkazy a slyšení

1. Pro účely řízení uvedeného v článku 6 mohou dotčení daňoví poplatníci předkládat poradní komisi nebo komisi pro alternativní řešení sporů veškeré informace, důkazy a doklady, které mohou být pro její rozhodnutí důležité. Daňoví poplatníci a příslušné orgány dotčených členských států poskytnou na žádost poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů veškeré informace, důkazy či doklady.

Příslušné orgány kteréhokoli z těchto členských států mohou nicméně poskytnutí informací poradní komisi odepřít v následujících případech:

- a) získání informací vyžaduje uskutečnění správních opatření, která jsou v rozporu s vnitrostátním právem;
 - b) informace nelze v rámci právních předpisů dotčeného členského státu získat;
 - c) informace se týkají obchodního, podnikatelského, průmyslového či služebního tajemství nebo obchodního procesu;
 - d) zpřístupnění informací je v rozporu s veřejnou politikou.
2. Kterýkoli z daňových poplatníků, který o to požádá, se může osobně nebo v zastoupení dostavit na jednání poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů. Každý daňový poplatník se osobně nebo v zastoupení dostaví na jednání poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů na její výzvu.
 3. Jakožto členové poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů jsou nezávislé a uznávané osoby a všichni ostatní členové vázáni povinností zachovávat služební tajemství v souladu s podmínkami, které stanoví právní předpisy každého z dotčených členských států. Členské státy přijmou přiměřená sankční opatření pro případ porušení povinností týkajících se zachovávání služebního tajemství.

Článek 13

Stanovisko poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů

1. Poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů vydá příslušným orgánům dotčených členských států své stanovisko nejpozději do šesti měsíců od data, kdy byla ustavena.
2. Při vypracovávání svého stanoviska poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů vezme v úvahu platné vnitrostátní předpisy a smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Pokud mezi dotčenými členskými státy neexistuje žádná smlouva či dohoda o zamezení dvojího zdanění, může se poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů při vypracovávání svého stanoviska odvolat na zavedenou mezinárodní praxi v oblasti daní, jakou představuje například poslední verze vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku.
3. Poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů přijímá své stanovisko prostou většinou svých členů. Pokud této většiny nelze dosáhnout, rozhoduje o konečném stanovisku hlas předsedy. Předseda sdělí stanovisko poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů příslušným orgánům.

Článek 14

Konečné rozhodnutí

1. Příslušné orgány se ve lhůtě šesti měsíců od oznámení stanoviska poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů dohodnou na zamezení dvojího zdanění.
2. Příslušné orgány mohou přijmout rozhodnutí, které se bude se stanoviskem poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů rozcházet. Pokud se jim nepodaří dosáhnout dohody o zamezení dvojího zdanění, je pro ně toto stanovisko závazné.

3. Členské státy stanoví, že příslušné orgány předají konečné rozhodnutí zamezující dvojímu zdanění daňovým poplatníkům ve lhůtě 30 kalendářních dnů od jeho přijetí. Není-li rozhodnutí oznámeno daňovým poplatníkům ve lhůtě 30 kalendářních dnů, mohou podat v členském státě svého bydliště nebo sídla odvolání v souladu s vnitrostátními předpisy.
4. Konečné rozhodnutí má pro příslušný orgán závaznou platnost a daňový poplatník je za předpokladu, že se zřekne práva na jakékoli vnitrostátní odškodnění, může vymáhat. Rozhodnutí je vykonáno v souladu s právními předpisy členských států, které v návaznosti na toto konečné rozhodnutí upraví původní zdanění, a to bez ohledu na lhůty, které stanoví jejich právní předpisy. Pokud k vykonání tohoto rozhodnutí nedojde, daňoví poplatníci se mohou obrátit na vnitrostátní soud členského státu, který toto rozhodnutí nevykonal.

Článek 15

Interakce s postupy vnitrostátních soudních řízení a odchylkami

1. Skutečnost, že rozhodnutí členského státu, které vedlo k dvojímu zdanění, nabylo podle vnitrostátních právních předpisů konečnou platnost, nebrání daňovým poplatníkům v tom, aby využili možnosti řízení, které stanoví tato směrnice.
2. Skutečnost, že se spor stal předmětem řízení vedoucího ke vzájemné dohodě nebo řízení pro řešení sporů, nebrání členskému státu v tom, aby v téže věci zahájil soudní řízení nebo správní či trestní řízení směřující k uložení sankcí nebo v takových řízeních pokračoval.
3. Daňoví poplatníci mohou využít opravných prostředků, které jim nabízí vnitrostátní právo dotčených členských států. Pokud však byla věc předložena soudu nebo tribunálu, připočtou se k datu vydání konečného soudního rozhodnutí tyto lhůty:
 - a) šest měsíců uvedených v čl. 3 odst. 5;
 - b) dva roky uvedené v čl. 4 odst. 1.
4. Pakliže vnitrostátní právo členského státu nedovoluje, aby se rozhodnutí představující řešení sporu odchylovalo od rozhodnutí jeho soudních orgánů, není daňovému poplatníku řízení podle čl. 6 odst. 1 a 2 k dispozici, pokud bylo zahájeno soudní řízení ve věci dvojího zdanění. Nicméně pokud daňový poplatník takovéto soudní řízení inicioval, je mu řízení i nadále k dispozici, jestliže nepadlo konečné rozhodnutí a daňový poplatník svoji žalobu týkající se dvojího zdanění stáhne.
5. Předložením věci v řízení pro řešení sporů podle článku 6 dojde k ukončení jakéhokoli dalšího probíhajícího řízení vedoucího ke vzájemné dohodě nebo řízení pro řešení sporů v téže věci, pakliže se jich účastní tytéž dotčené státy, a to s účinností k datu jmenování poradní komise nebo komise pro alternativní řešení sporů.
6. Odchylně od ustanovení článku 6 mohou dotčené členské státy zamítnout přístup k řízení pro řešení sporů v případech daňových podvodů, úmyslného neplnění a hrubé nedbalosti.

Článek 16

Zveřejňování

1. Poradní komise a komise pro alternativní řešení sporů vydá své stanovisko písemně.
2. Vysloví-li s tím všichni dotčení daňoví poplatníci svůj souhlas, příslušné orgány konečné rozhodnutí uvedené v článku 14 uveřejní.
3. Pokud dotčený daňový poplatník nesouhlasí s uveřejněním konečného rozhodnutí v jeho úplném znění, uveřejní příslušné orgány abstrakt tohoto konečného rozhodnutí, ve kterém popíší předmět a skutkovou podstatu sporu, datum, předmětná daňová období, právní základ a průmyslové odvětví a připojí stručný popis konečného výsledku.

Informace určené ke zveřejnění v souladu s prvním pododstavcem zašlou příslušné orgány před jejich uveřejněním daňovým poplatníkům. Na žádost daňového poplatníka příslušné orgány nezveřejní informace, které se týkají obchodního, podnikatelského, průmyslového či služebního tajemství nebo obchodního procesu, stejně jako nezveřejní informace, které jsou v rozporu s veřejnou politikou.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví vzorové formuláře pro sdělování informací uvedených v odstavcích 2 a 3. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 18 odst. 2.
5. Informace určené ke zveřejnění v souladu s odstavcem 3 příslušné orgány neprodleně oznámí Komisi.

Článek 17

Úloha Komise a správní podpora

1. Komise zpřístupní na internetu a průběžně aktualizuje seznam nezávislých a uznávaných osob, na něž se odkazuje v čl. 8 odst. 4 a na kterém jsou vyznačena jména osob, jež mohou být jmenovány do předsednické funkce. Seznam obsahuje pouze jména těchto osob.
2. Členské státy informují Komisi o sankčních opatřeních přijatých pro případ porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost, kterou ukládá článek 12. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.
3. Komise vede centrální archiv, v němž jsou uchovávány informace uveřejněné v souladu s čl. 16 odst. 2 a 3 a zpřístupňovány online.

Článek 18

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor pro řešení sporů týkajících se dvojího zdanění. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 19

Seznam daní a pravidla fungování

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o aktualizaci seznamu daní podle přílohy I a pravidel fungování podle přílohy II, a měnit je tak, aby zohledňovaly nové okolnosti.

Článek 20

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 19 je svěřena Komisi na dobu neurčitou, která začne plynout od data uvedeného v článku 22.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 19 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 19 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 21

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2017. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Štrasburku dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh směrnice Rady o zlepšení mechanismů řešení sporů týkajících se dvojího zdanění v Evropské unii

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB⁹

14

14.03

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☒ Návrh/podnět se týká **nové akce**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**¹⁰

☐ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přesměrované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Jednou z priorit pracovního programu Komise na rok 2015 je spravedlivější přístup ke zdanění. V návaznosti na to se jednou z oblastí činnosti v rámci pracovního programu Komise na rok 2016 stalo zlepšování mechanismů řešení sporů týkajících se dvojího zdanění.

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č.

Zvýšit účinnost a účelnost systému mechanismů řešení sporů týkajících se dvojího zdanění na vnitřním trhu a zajistit tak efektivní řešení sporů týkajících se dvojího zdanění (viz posouzení dopadů, které pro účely tohoto návrhu vypracovaly útvary Komise).

Příslušné aktivity ABM/ABB

ABB 3

⁹ ABM: řízení podle činností (activity-based management); ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

¹⁰ Uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Účinný mechanismus řešení sporů týkajících se dvojího zdanění povede k celkovému zlepšení podnikatelského prostředí v EU; oživí investice, růst a tvorbu pracovních míst. Podnikům a společnostem přinese větší jistotu a předvídatelnost, a bude tak poskytovat stabilnější a spolehlivější základ pro obchod a přijímání investičních rozhodnutí.

V důsledku posílení hospodářské činnosti a zvýšení objemu prostředků vybraných na daních se daňové příjmy členských států z dlouhodobého hlediska zvýší. Skutečné zamezení dvojího zdanění prostřednictvím efektivního řešení sporů zvýší rovněž úroveň plnění mezinárodních závazků členských států a omezí jejich správní náklady.

Zvýší se také důvěra veřejnosti, občanů a obecně daňových poplatníků ve spravedlivost a spolehlivost daňových systémů.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Ukazatele, podle nichž je možno jeho uskutečňování sledovat, jsou upřesněny v posouzení dopadů (oddíl 7).

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Zajistit společnostem provádějícím přeshraniční transakce ochranu před negativními důsledky neřešeného dvojího či vícenásobného zdanění.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU*

Zajištění soudržnosti a zamezení nesouladu mezi předpisy díky společným pravidlům a postupům ve všech členských státech. Nejednotnost a mezery v předpisech při provádění členskými státy by úspěch celého projektu ohrozily.

Základem přidané hodnoty EU je skutečnost, že nutným předpokladem účinného zlepšení řešení sporů je jednotné a koordinované provádění. Uvedené problémy je také třeba konzistentně řešit s přihlédnutím k současnému kontextu celosvětového boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům. V souvislosti s navrhovaným řešením vzroste účinnost a vymahatelnost rámce EU pro stanovování převodních cen.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Návrh na zamezení dvojího zdanění předložila Rada již v roce 1976, a to v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (rozhodčí řízení). V roce 1990 pak na základě toho došlo k podepsání Úmluvy o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (90/436/EHS).

1.5.4. *Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Tento návrh je součástí balíčku, který zahrnuje několik iniciativ. Vzájemnou interakcí mezi opatřeními v rámci tohoto balíčku s návrhy, jež jsou obsaženy v balíčku pro transparentnost z března 2015 a v akčním plánu z června 2015, lze dosáhnout pozitivních synergických účinků.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezený návrh/podnět

- ☐ ☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- ☐ ☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

☒ Časově neomezený návrh/podnět

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení¹¹

☒ Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie;
- ☐ ☐ prostřednictvím výkonných agentur;

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);
- ☐ EIB a Evropský investiční fond;
- ☐ subjekty uvedené v článcích 208 a 209 finančního nařízení;
- ☐ veřejnoprávní subjekty;
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;
- ☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

Návrh má legislativní povahu. V souvislosti se způsobem řízení a plněním rozpočtu vznikají Komisi následující správní úkoly:

- správa, sestavení a udržování seznamu nezávislých osob jmenovaných členskými státy,
- správní úkoly týkající se otázek transparentnosti, jimiž se návrh zabývá, a usnadnění výměny informací mezi členskými státy,
- monitorovací činnosti.

¹¹ Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Žádné

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Žádná

2.2.2. *Informace o zavedeném systému vnitřní kontroly Kromě uplatňování všech regulačních kontrolních mechanismů vypracuje GŘ HOME strategii boje proti podvodům.*

Žádné

2.2.3. *Odhad nákladů a přínosů kontrol a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb*

Nepoužije se

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Nepoužije se

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo Okruh 1A Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost	RP/NRP ¹²	zemí ESVO ¹³	kandidátských zemí ¹⁴	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	14.0301	Rozl.	NE	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje – Žádné

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo Žádné	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	Žádné		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

¹² RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

¹³ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

¹⁴ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

[Tento oddíl se vyplní pomocí [tabulky rozpočtových údajů správní povahy](#) (druhý dokument v příloze tohoto finančního výkazu) a pro účely konzultace mezi útvary se vloží do aplikace CISNET.]

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	Okruh 1A Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost
--	-------	--

GŘ: <TAXUD>			Rok N ¹⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
• Operační prostředky										
Číslo rozpočtové položky	Závazky	1)	Nepoužije se							
	Platby	2)	Nepoužije se							
Číslo rozpočtové položky	Závazky	1a)								
	Platby	2a)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ¹⁶			Nepoužije se							
Číslo rozpočtové položky		3)								
CELKEM prostředky pro GŘ <TAXUD>	Závazky	= 1 + 1a + 3	Nepoužije se							
	Platby	= 2 + 2a	Nepoužije se							

¹⁵ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

¹⁶ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	4)	Nepoužije se							
	Platby	5)	Nepoužije se							
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		6)	Nepoužije se							
CELKEM prostředky za OKRUH <....> víceletého finančního rámce	Závazky	= 4 + 6	Nepoužije se							
	Platby	= 5 + 6	Nepoužije se							

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	4)	Nepoužije se							
	Platby	5)	Nepoužije se							
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		6)	Nepoužije se							
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	= 4 + 6	Nepoužije se							
	Platby	= 5 + 6	Nepoužije se							

Okruh víceletého finančního rámce	5	Správní výdaje
--	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		CELKEM
GŘ: <TAXUD>								
• Lidské zdroje		0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067
• Ostatní správní výdaje		0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030
GŘ <...> CELKEM	Prostředky	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097

CELKEM prostředky z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097
---	-------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N ¹⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097
	Platby	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097

¹⁷ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)						CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	↓	Druh ¹⁸	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet
SPECIFICKÝ CÍL Č. 1 ¹⁹ ...																		
- Výstup																		
- Výstup																		
- Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1																		
SPECIFICKÝ CÍL Č. 2 ...																		
- Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
NÁKLADY CELKEM																		

¹⁸ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

¹⁹ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N ²⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		CELKEM
--	------------------------	------------	------------	------------	--	--	--------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	
Ostatní správní výdaje	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	

Mimo OKRUH 5²¹ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Ostatní výdaje správní povahy								
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce								

CELKEM	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

²⁰

Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

²¹

Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	0,5	0,5	0,5	0,5	0	0	0
XX 01 01 02 (při delegacích)					5	5	5
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)²²							
XX 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 04 yy²³	- v ústředí						
	- při delegacích						
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM							

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Koordinace a styky s členskými státy za účelem provádění legislativního návrhu. Úlohy týkající se sledování.
Externí zaměstnanci	

²² SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

²³ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ☒ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou úpravu, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky.

- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce.

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

Prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt	Nepoužij e se							
Spolufinancované prostředky CELKEM	Nepoužij e se							

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ²⁴					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Nepoužije se

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

Nepoužije se

²⁴

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25 % nákladů na výběr.